

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 10848

Doknr.
336041

Dato
27-11-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. november 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 64 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 64:

”Har ministeren kendskab til, at der kan være negative konsekvenser som følge af, at statsministeren i sin nytårstale nævnte, at der i fremtiden vil ske flere anbringelser af udsatte børn, f.eks. hvilken virkning det kan have på de udsatte børn, som så eller har hørt om nytårstalen, og som måske kan opleve frygt for, at de er i risikogruppen for at blive anbragt pga. statsministerens udtalelser om, at regeringen ønsker flere og tidligere anbringelser?”

Svar:

Det er vigtigt at understrege, at når vi i regeringen mener, at flere børn skal anbringes og anbringes tidligere, så taler vi om de børn, der vokser op i hjem, hvor det er skadeligt for dem at vokse op, fordi de voksne ikke evner at tage sig ordentligt af dem. Der er derfor ikke grund til en generel bekymring for, at udsatte børn bliver anbragt uden for hjemmet, hvis ikke der er grundlag for en anbringelse.

Regeringen ønsker, at der skal ske en anbringelse af barnet, når det er til barnets bedste. Det, mener vi ikke, sker i alle tilfælde i dag.

Fx kan vi se, at når et barn bliver anbragt uden for hjemmet på grund af omsorgssvigt fra forældrene, så får barnets søskende ikke i alle tilfælde en tilsvarende hjælp. I 2018 var der ca. 11.400 børn og unge i alderen 0-17 år, som var anbragt uden for hjemmet med indikationer på omsorgssvigt eller manglende kompetencer hos forældrene. Sammenlagt havde de ca. 5.100 halv- og helsøskende i alderen 0-17 år, som hverken var anbragt uden for hjemmet eller omfattet af en social foranstaltning efter serviceloven i 2018. Det vidner for mig at se om, at der er nogle børn, som risikerer at blive ladet tilbage og ikke får den støtte, de har brug for.

Siden nytårstalen har jeg talt med både anbragte børn og tidligere anbragte, som fortæller, at de ville ønske, at de selv var blevet anbragt tidligere. Jeg har talt med udsatte voksne, der aldrig blev anbragt, men som blev overladt til forældre, der ikke kunne passe på dem. Socialpædagogernes fagforening fortæller også, at deres medlemmer ser børnene så sent, at skaderne for ofte er uoprettelige, og ifølge Børns Vilkår ser de mange sager, hvor kommuner i årevis sætter ind med utilstrækkelig hjælp i stedet for at anbringe barnet. Det er regeringens klare holdning, at vi svigter børnene, når vi ikke sætter ind med den rette hjælp i tide.

Jeg kan endvidere henvide til min besvarelse af samrådsspørgsmålene U-V den 3. september 2020 og C-D den 22. oktober 2020 for en gennemgang af baggrunden for regeringens holdning.

Statsministerens nytårstale har givet anledning til debat, og den debat er i sagens natur karakteriseret af modsatrettede synspunkter. Regeringen mener, at vi skal sætte børnene først i alle beslutninger om børnenes liv. Vi vil lave en ny Barnets Lov, hvor barnets rettigheder er i centrum. Det er klart, at når vi styrker børnenes rettigheder, så vil det i nogle tilfælde være på bekostning af forældrene. Det anerkender jeg fuldt ud, ligesom jeg anerkender, at det ikke er alle, der vil være enige i dette. Det er en værdikamp, som jeg og regeringen er parat til at tage.

Med venlig hilsen

Astrid Krag